

lavillarroel

direcció: tania brenlle

GRUP FOCUS

Emma Vilarasau

Jordi Boixaderas

INFÀMIA

de Pere Riera

Francesc Ferrer

Anna Moliner

Què

Infàmia

Qui

Dramaturg i director: **Pere Riera**

Intèrprets: **Emma Vilarasau, Jordi Boixaderas**
Anna Moliner i Francesc Ferrer

On

La Villarroel (C/ de Villarroel, 87)

Quan

Des del **16 de gener** fins al **10 d'abril** de **2016**

Comparteix l'espectacle a les xarxes socials etiquetant-nos

@la_villarroel

#infàmiaLV

Titulars

Infàmia neix d'un encàrrec de La Villarroel i de la seva directora artística Tania Brenlle al dramaturg Pere Riera, qui en aquesta ocasió també exerceix de director. És un text de nova creació pensat especialment per a la Sala de l'Eixample.

Són quatre els actors que donen vida als protagonistes d'*Infàmia*. L'Emma Vilarasau i el Jordi Boixaderas interpreten a dos actors veterans; l'Anna Moliner i el Francesc Ferrer a dos joves aspirants que estan lluitant per fer-se un lloc en el complicat món del teatre.

Infàmia parla de com les experiències personals influeixen en la vida professional.

Pere Riera torna a treballar amb l'Emma Vilarasau després de l'èxit aconseguit amb *Barcelona*, muntatge que va guanyar el Premi Max a millor autoria de Riera i millor actriu a Vilarasau.

INFÀMIA

Autor i director **Pere Riera**

Intèrprets

Emma Vilarasau, Jordi Boixaderas

Anna Moliner, Francesc Ferrer

Escenografia **Sebastià Brosa**

Il·luminació **Albert Faura**

Vestuari **Berta Riera**

Espai sonor **Jordi Bonet**

Caracterització **Toni Santos**

Ajudant de direcció **Ota Vallès**

Ajudant d'escenografia **Macarena Palacios**

Direcció de producció **Amparo Martínez**

Cap de producció **Maite Pijuan**

Producció executiva **Maria Basora**

Responsable tècnic **Txema Orriols**

Regidor **Héctor Morris**

Cap tècnic del teatre **Jaume Feixa**

Construcció escenografia **Xarli**

Prensa **Marta Ferrà i Anna Casasayas**

Màrqueting i comunicació **Publispec**

Reportatge fotogràfic **David Ruano**

És una producció de **La Villarroel**

Primera representació a La Villarroel el 16 de gener de 2016

Durada 1 hora i 35 minuts. Espectacle en català

Col·laboradors de l'espectacle

Cottet

violis
BARCELONA

Text del director

Diàriament cal prendre decisions. Des de les més quotidianes i aparentment intrascendents, fins a les que poden determinar el curs d'una vida. Algunes poden provocar autèntic vertigen o ser extraordinàriament estimulants; però n'hi ha una que indiscutiblement ens marca de manera gairebé definitiva: la tria d'una professió; la voluntat de seguir una vocació, un instint que sovint no saps on neix, però que t'arrossega a ser allò que vols ser.

Quan encara som força joves, se'ns demana de fer la tria d'un camí que probablement determinarà la major part de la nostra vida, i ens farà ser, a ulls dels que ens envolten, aquell o aquella que –per damunt de tot-, desenvolupa un determinat ofici: en Jaume és metge, la Júlia és mestra, en Jofre és registrador de la propietat... Però si algú vol saber com són, què senten, si són feliços o poc empàtics, haurà de traspasar l'esfera professional, i penetrar en la seva intimitat. Perquè els metges no són per naturalesa de cap manera especial, oi? O sí? I els mestres? I els registradors de la propietat...?

I els actors i les actrius? Com són? Què fa que un jove que encara no sap qui és ni en quina mena de persona es convertirà, decideixi un bon dia dedicar la seva vida professional a fer i/o ser “d'altres”? La providència? La vanitat? La voluntat de servei? La inconsciència? No ho sé. No sé com són els intèrprets; no sé si hi ha “una” manera de “ser” actor o actriu. I com que no ho sé, no deixo de preguntar-m'ho des que treballo en aquest gremi.

Sempre he pensat que són “persones especials”; però quan els he conegut fora dels escenaris i de les sales d'assaig, m'he adonat que –com no podia ser d'altra manera-, són tan normals o tan excèntrics com ho pot arribar a ser un cirurgià, un professor d'autoescola o una secretària d'ajuntament. En definitiva, que són tan volubles com el comú dels mortals.

A *Infàmia* m'he fet moltes d'aquestes preguntes, i finalment he decidit que no tenia clara cap resposta. Però, tal com fan elles i ells, no he volgut deixar de jugar; de jugar amb els actors i les actrius. Perquè això sí que ho tenen: són juganers de mena, i cadascun d'ells té un punt de vista molt diferent sobre la seva vocació, sobre la seva tria, sobre la voluntat que els va moure i encara els mou a pujar dalt l'escenari cada nit, i llançar-se al buit de la ficció, esperant trobar una xarxa acollidora i ben real en braços dels espectadors.

Els espectadors; una gernació d'individus desconeguts, en favor dels quals els intèrprets fan el que fan, amb la voluntat d'emocionar-los, divertir-los, entretenir-los, mostrar-los punts de vista insòlits sobre el món on viuen, o simplement traslladar-los a d'altres mons i evadir-los de la crua realitat. Però, en què consisteix l'ofici d'espectador? Una altra pregunta important. Tot i que aquesta potser l'haureu de respondre vosaltres mateixos...

I és per això que he volgut jugar amb els actors i les actrius: per veure de prop com els espectadors us involucreu —o no—, en el joc de la mentida. Perquè necessàriament també em pregunto sovint en què consisteix el vostre “ofici”: per què hi ha gent disposada a deixar-se enganyar pel preu d'una entrada? Per què?

Infàmia és un joc de miralls, d'esferes, de punts de vista. I és també la història d'una decisió presa per una dona convençuda que sap el que no vol. Una dona que passa per damunt de tot i de tothom, per tal que ningú no li passi per sobre. Una actriu que haurà de fer front a una decisió definitiva, però potser no del tot irreversible.

Coneixerem l'Eva Dolç (Emma Vilarasau), una dona a qui li ha caigut un tros de món al damunt, i està lesionada. I veurem com les ferides que ha patit per la caiguda fereixen també dos individus tendres, que encara no són del tot conscients del camí que han pres: la Sara (Anna Moliner) i l'Aleix (Francesc Ferrer), dos actors que semblen condemnats a patir l'emergència de ser perpètuament “emergents”.

I enmig d'un combat ferotge que farà entrar en crisi les vocacions de tots tres, apareixerà en Toni (Jordi Boixaderas), un mefistofèlic astut, que els posarà a tots tres en solfa; que remourà tots els fonaments i aclarirà tots els dubtes, perquè els altres acabin entenent d'una vegada per totes, de què va en realitat aquest ofici. L'ofici d'actor; l'ofici d'actriu. L'ofici d'enganyar-nos a tots, pel preu d'una entrada.

Pere Riera

Els actors parlen dels seus personatges

Emma Vilarasau

és l'Eva Dolç

De l'Eva Dolç només podem dir que és una reconeguda i veterana actriu que abandona la seva professió. La resta ho hauran de descobrir els espectadors.

Jordi Boixaderas

és el Toni

Té una necessitat compulsiva de representar papers. Una vegada el seu terapeuta li va dir: "Vostè s'ha fet actor perquè a la vida real no sap qui és. De fet potser no és ningú".

Francesc Ferrer

és l'Aleix

L'Aleix és un actor que “va” d'actor. Li agrada tot el que rodeja aquest ofici, tota la parafarnàlia, però no s'ha plantejat què significa o què comporta “ser” actor. Utilitza la ironia i la frivolitat per amagar el que no li agrada d'ell. No es permet mostrar inseguretat ni vulnerabilitat. No vol responsabilitats més enllà de l'èxit efímer de la immediatesa.

Anna Moliner

és la Sara

Una actriu que està al límit: ja fa anys que s'hi dedica, però no acaba de trobar el seu lloc i les coses no són com ella havia imaginat. Ni al teatre, ni a la vida. Ho deixarà o ho seguirà intentant?

Emma Vilarasau

actriu

És una de les actrius més reconegudes de l'escena catalana, també molt requerida a la televisió i el cinema. Va ser candidata al Goya a Millor actriu el 2005 i el premi a Millor actriu del WorldFest-Houston International Film Festival de 2013 per la pel·lícula *Desclassificats* (2012), basada en l'obra teatral de Pere Riera.

Entre d'altres guardons a la seva trajectòria teatral, cal destacar el Premi Max 2014 a la millor actriu de teatre i el Premi Butaca 2013 per l'obra *Barcelona* (2013); el Premi Teatre BCN 2004-2005 a la millor actriu per l'obra *Les tres germanes* (2005); el premi Els millors de la Ciutat de Tarragona 2003 a la millor interpretació femenina per *L'Habitació del nen* (2003); i el Premi de la crítica teatral de Barcelona 1998-99 per l'obra *Criptograma* (1999).

Va debutar als escenaris l'any 1982, al Teatre Lliure amb *Mort, dimoni i carn*, de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Carme Portaceli. Al Lliure va treballar durant un llarg període sota les ordres de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Carme Portaceli i Xicu Masó. El 1990 es posa per primer cop sota la direcció de Sergi Belbel a *Tàlem* (1990) (Teatre Romea). Posteriorment repetirà a les seves ordres a *El criptograma* de David Mamet (TNC Sala petita, 1999); *L'habitació del nen*, de Josep Mª Benet i Jornet (Teatre Lliure, 2003); *Agost* (TNC, 2010-2011); *Els dies felços*, de Samuel Beckett (Teatre Lliure, 2014); i *Fedra* (Teatre Romea, 2015).

També destaquen les seves interpretacions a les ordres d'Ariel Garcia Valdés a *Les tres germanes* (TNC Sala Gran, 2005); de Manel Dueso a *Un tramvia anomenat desig* (Teatre Romea, 2000); de Lluís Homar a *El barret de cascavells* (Teatre Lliure, 1994); de Josep Maria Mestres a *La infanticida* (Teatre Romea, 2009); *Un matrimoni de Boston* (Teatre Lliure, 2005); de Pere Riera a *Barcelona* (TNC, 2013) i *Desclassificats* (La Villarroel, 2011); i de Daniel Veronese a *Qui té por de Virgínia Woolf?* (Teatre Romea, 2011).

Jordi Boixaderas

actor

És actor de teatre, cinema, televisió i doblatge, en català i castellà. Ha actuat als principals teatres catalans amb directors com Mario Gas, Sergi Belbel, Fabià Puigserver o Rosa Maria Sardà; en obres de Josep Maria Benet i Jornet, Jordi Galceran o Narcís Comadira, i clàssics com Shakespeare, Brecht i Molière, entre d'altres.

Destaca la seva interpretació a *Othelo* (Teatre Lliure, 1994); *Don Juan* (Grec 2001 Festival de Barcelona); *El mètode Grönholm* (Teatre Poliorama, 2004); *Mort d'un viatjant* (Teatre Lliure, 2009) o *El Misanthrop* (TNC, 2011). Les seves darreres obres han estat *El Crèdit* de Jordi Galcerán amb direcció de Sergi Belbel (La Villarroel, 2013) o *Com dir-ho* de Josep Mª Benet i Jornet amb direcció de Xavier Albertí (Almeria Teatre, 2013).

Ha guanyat nombrosos premis entre els quals destaquen el premi Butaca per *Mort d'un viatjant*; la nominació al premi Max per *Espectres*; el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona per *Paraules encadenades* i per *Othelo*.

Al cinema ha estat actor en llargmetratges i curts com *La batalla del porro* (1981), *Breu encontre* (1993), *Gimlet* (1995) o *La biblia negra* (2001). També ha estat personatge de conegudes sèries de televisió com *Poblenou* (1994), *Estació d'enllaç* (1994), *Laberint d'ombres* (1998), *El cor de la ciutat* (2002) o *Ventdelplà* (2005); i doblador d'una llarga llista d'actors.

Francesc Ferrer

actor

És un actor de televisió, teatre i cinema. En teatre ha interpretat textos de Ferran Joanmiquel, Serafí Pitarra, Jordi Casanovas, Jacques Cazotte o Fiodor Dostoievski. Ha treballat amb directors com Jordi Prat i Coll, Carles Mallol, Cristina Clemente, Sergi Belbel, Pablo Ley o Ferran Madico. Destaquen les seves actuacions a *BLAU* (Sala Beckett, 2015); *George Kaplan* (Sala Beckett, 2013); *Oxigen* (Teatre Gaudí, 2012); *Menys emergències* (Teatre Gaudí, 2011); *La festa* (Temporada Alta, 2009); *El diable enamorat* (Versus Teatre, 2007); i *Crim i càstig* (Versus Teatre, 2005), entre d'altres. Ha estat ajudant de direcció de l'obra *Una Còpia*, de Caryl Churchill (Teatre Lliure, 2007) i també a *Hybris. La fi d'Atenes*, de Jordi Prat (Eòlia, 2006).

Al cinema l'hem pogut veure a *Trash*, *Refúgiate en mi*, *Jo, el desconegut*. I a la televisió a: *El Crack*, *39 +1*, *Kubala*, *El cor de la ciutat* o a *Paraules al vent*. Ha participat també a *Salvados* i ha fet de presentador a *Què està passant*.

Anna Moliner

actriu

Va debutar el 2004 amb *Mar i Cel* de Dagoll Dagom. Ha format part del repartiment de musicals com *Boscós Endins* (Premi Butaca com a millor actriu de musical) i *Aloma* i amb la Companyia T6 del Teatre Nacional de Catalunya ha estrenat textos com *Gang Bang*, de Josep Maria Miró (2011); *A mi no em diguis amor*, de Marta Buchaca (2010); *Vimbodí versus Praga*, de Cristina Clemente (2011); *Lluny de Nuuk*, de Pere Riera (2010); *Una història catalana*, de Jordi Casanovas (2011); *T-Error*, de Jordi Oriol (2012); o *Voyager*, de Marc Angelet (2012).

Els seus últims muntatges han estat *Toc Toc*, amb direcció d'Esteve Ferré (Teatre Borràs, 2012); *Barcelona*, de Pere Riera (Teatre Goya, 2013); i els clàssics *Liceïstes i cruzados* de Serafí Pitarra i direcció de Jordi Prat i Coll (TNC, 2014); *No feu bromes amb l'amor*, d'Alfred de Musset i direcció de Natàlia Menéndez (TNC, 2015).

A la televisió és coneguda per la sèrie *La Sagrada Família* de TV3 i el *Club Súper3*.

Pere Riera

autor i director

Director de teatre català, llicenciat en Dramatúrgia i Direcció teatral per l'Institut del Teatre i en Història de l'art per la UB. Màster oficial en Estudis teatrals. És professor de teoria i literatura dramàtica i de dramatúrgia a l'Institut del Teatre, i d'escriptura teatral a l'Obrador de la Sala Beckett. Compagina la tasca docent amb l'escriptura dramàtica i de guions televisius.

Autor resident de la cinquena edició del Projecte T6 del TNC, on va escriure i dirigir *Lluny de Nuuk* (2010), Premi Crítica Serra d'Or. La seva obra més coneguda i premiada és *Barcelona* (TNC i Teatre Goya, 2013), nominada a cinc categories als premis Max i guardonada amb dos premis a millor actriu per a Emma Vilarasau i millor text. També va rebre 3 premis Butaca. Són obres seves *Desclassificats* (La Villarroel, 2011), nominat als premis Max al Millor autor en català, de la qual també ha escrit l'adaptació televisiva per a TV3; *Casa Calores* (Sala Beckett, 2007); *El factor Luxemburg* (Teatre Lliure, 2007), a més del manual d'arts escèniques *Fem teatre* (edicions La Galera). Va participar en el Primer Torneig de Dramatúrgia Catalana al Temporada Alta 2011 amb Red Pontiac. Ha fet dramatúrgies per a diversos espectacles: *Rei i senyor*, de Josep Pous i Pagès (TNC Sala Petita, 2012); *Ròmul El Gran*, de F. Dürrenmatt (TNC Sala Petita, 2005); *La controversia de Valladolid*, de J. C. Carrière; *La bella Galatea*, de F. Von Suppé, *El doctor Miracle*, de G. Bizet i *Baal*, de B. Brecht.

Compra les teves entrades a www.lavillarroel.cat

PATROCINADORS DEL TEATRE

Juvé & Camps

smeg

el Periódico

INSTITUCIONS

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MITJANS DE COMUNICACIÓ

GRUPS

VENDA D'ENTRADES

COL-LABORADORS DEL TEATRE

L'OFFLAVILLARROEL

a partir del 19 gener

NO APOSTIS PELS ANGELOS

de Vladimir Djurdjevic

Direcció Dusan Tomic

amb David Olivares, José Pérez
i Óscar Garcia

ACTIVITATS DE LA VILLARROEL

Concurs relats curts. "L'ofici: professió o vocació"

Envia'ns el teu relat (màxim 100 paraules) a premsa@focus.cat

i participa en el sorteig d'un curs **Imagina i escriu**.

COL-LABORA

111 laboratoridelletres
writing school barcelona

INFORMACIÓ GENERAL

INFÀMIA

Del 16 de gener

al 10 d'abril de 2016

Horaris

De dimarts a dijous, 20.30 h

Divendres, 21 h

Dissabtes, 18 h i 20.30 h

Diumenges, 18 h

Preus

Entrada general 28 euros

Venda d'entrades

Taquilla La Villarroel

Ara compra les teves entrades a

www.lavillarroel.cat

Grups

Promentrada

Contacte

Per concertar entrevistes

o més informació, podeu contactar-nos a:

premsa@focus.cat

Marta Ferrà - Anna Casasayas

premsa@focus.cat

T. 93 309 75 38

MOLT MÉS A

[la_villarroel](https://www.instagram.com/la_villarroel)

UTILITZA EL NOSTRE HASHTAG

#InfàmiaLV